

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 marca 2026 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Barbara Skoczowska (sprawozdawca)

na posiedzeniu w trybie art. 542 § 3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 11 listopada 2026 r.

sprawy **K. D.**, skazanego za popełnienie przestępstw

z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. i innych,

w kwestii wznowienia z urzędu postępowania kasacyjnego zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2025 r., sygn. akt II KK 53/24, uchylającym wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 sierpnia 2023 r., sygn. akt V Ka 563/23, w części dotyczącej obowiązku naprawienia szkody i przekazującym sprawę do ponownego rozpoznania, a w pozostałym zakresie oddalającym kasację jako oczywiście bezzasadną,

1. na podstawie art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec K. D., a także w trybie art. 435 k.p.k. w zw. z art. 545 § 1 k.p.k. wobec L. D., wznawia postępowanie kasacyjne w sprawie o sygn. akt II KK 53/24, w części oddalającej kasację jako oczywiście bezzasadną;

2. uchyla wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2025 r., sygn. akt II KK 53/24, w części oddalającej kasację jako oczywiście

bezzasadną (pkt 2. wyroku) i w tej części przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Najwyższemu - Izbie Karnej w postępowaniu kasacyjnym;

3. obciąża Skarb Państwa kosztami postępowania o wznowienie.

Jacek Błaszczyk

Kazimierz Klugiewicz

Barbara Skoczowska

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy wyrokiem z dnia 23 kwietnia 2025 r., sygn. akt II KK 53/24, uchylił wyrok Sądu Okręgowego w Lublinie z dnia 17 sierpnia 2023 r., sygn. akt V Ka 563/23 w części, w której utrzymano nim w mocy wyrok Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 19 grudnia 2022 r., sygn. akt III K 1201/18, w zakresie dotyczącym obowiązku naprawienia szkody przez skazanych L. D. i K. D. na rzecz pokrzywdzonych wymienionych w wyroku, i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w Lublinie do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym. W pozostałym zakresie Sąd Najwyższy kasację obrońcy skazanych oddalił jako oczywiście bezzasadną.

Pismem z dnia 25 lipca 2025 r. skazany K. D. złożył wniosek sygnalizacyjny w przedmiocie wznowienia postępowania kasacyjnego zakończonego wyrokiem Sądu Najwyższego. Skazany wskazał, że w niniejszej sprawie zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. polegająca na nienależytej obsadzie Sądu Najwyższego poprzez wydanie orzeczenia w sprawie o sygn. II KK 53/24 przez sędziów: Pawła Kołodziejskiego, Antoniego Bojańczyka i Annę Dziergawkę, którzy zostali powołani na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

W tym kontekście skazany powołał się na treść uchwały Sądu Najwyższego z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22, oraz orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka. Ponadto skazany wskazał na te orzeczenia Sądu Najwyższego, w których stwierdzono nienależytą obsadę sądu z udziałem sędziów SN: Pawła Kołodziejskiego, Antoniego Bojańczyka i Anny Dziergawki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

W niniejszej sprawie na etapie postępowania kasacyjnego zaistniała bezwzględna przyczyna odwoławcza określona w art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., w związku z czym konieczne było wznowienie postępowania kasacyjnego w części oddalającej kasację obrońcy skazanych L. D. i K. D. jako oczywiście bezzasadną, uchylenie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2023 r., sygn. akt II KK 53/24, we wskazanej części i przekazanie w tym zakresie sprawy Sądowi Najwyższemu- Izbie Karnej do ponownego rozpoznania. Zauważyć należy, że obrońca obojga skazanych wniósł dwie kasacje sporządzone w formie jednego pisma procesowego, od których zostały pobrane dwie opłaty kasacyjne – od każdego skazanego odrębnie. Z uwagi jednak na to, że Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 23 kwietnia 2025 r. błędnie uznał, że została wniesiona w sprawie jedna kasacja, w tej sprawie wyrok został tak sformułowany, aby nie było wątpliwości co do zakresu rozstrzygnięcia.

W przedmiotowej sprawie zastosowanie znajduje uchwała trzech połączonych Izb: Cywilnej, Karnej oraz Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r., zgodnie z którą: „nienależyta obsada sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. albo sprzeczność składu sądu z przepisami prawa w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. zachodzi także wtedy, gdy w składzie sądu bierze udział osoba powołana na urząd sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3)”. Oznacza to, że – w przeciwieństwie do sędziów sądów powszechnych – każdy sędzia Sądu Najwyższego, który uzyskał nominację w następstwie brania udziału w konkursie przed KRS po 17 stycznia 2018 r., *a priori* nie spełnia minimalnego standardu bezstronności i każdorazowo sąd z jego udziałem jest nienależycie obsadzony w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. (zob. uchwała SN z dnia 2 czerwca 2022 r., sygn. akt I KZP 2/22). Jednocześnie należy odnotować, że na kwestię interpretacji treści normy wynikającej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., jak i art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, nie ma wpływu rozstrzygnięcie Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 kwietnia 2020 r., sygn. akt U 2/20, OTK-A 2020, poz. 61, ze względu na jego wieloaspektowe wady. Bez wątpienia uchwała składu połączonych Izb z dnia 23 stycznia 2020 r., sygn. akt BSA I-4110-1/20, zachowuje

swoją ważność i wiąże wszystkie składy Sądu Najwyższego (zob. szczegółową analizę zawartą w postanowieniu SN z dnia 16 września 2021 r., sygn. akt V KZ 29/21; zob. również np. postanowienie SN z dnia 29 września 2021 r., sygn. akt V KZ 47/21).

Nie budzi wątpliwości, że w niniejszej sprawie zaistniała podstawa do wznowienia postępowania kasacyjnego, skoro w wydaniu orzeczenia oddalającego kasację brali udział sędziowie SN: Paweł Kołodziejski, Antoni Bojańczyk i Anna Dziergawka. Wszystkie te osoby brały bowiem udział w procedurze nominacyjnej przed wadliwie ukształtowaną Krajową Radą Sądownictwa, co skutkowało nienależytą obsadą sądu w rozumieniu art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k.

Zgodnie z art. 545 § 1 k.p.k. w postępowaniu wznowieniowym odpowiednio stosuje się art. 435 k.p.k. Przepis ten upoważnia Sąd Najwyższy do uchylenia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania nie tylko co do K. D. , ale również wobec L. D. . Druga z wymienionych osób wprawdzie nie złożyła pisma sygnalizującego zaistnienie w sprawie bezwzględnej przyczyny odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., ale dotyczyły jej te same względy, jakie zdecydowały o uchyleniu wyroku w odniesieniu do K. D. (nienależyta obsada sądu rozpoznającego kasację).

W świetle powyższych ustaleń konieczne stało się zatem wznowienie postępowania kasacyjnego we wskazanym zakresie, uchylenie wyroku Sądu Najwyższego z dnia 23 kwietnia 2025 r., sygn. akt II KK 53/24 w tej części i przekazanie sprawy Sądowi Najwyższemu do ponownego rozpoznania.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w wyroku.

[J.J.]

[a.l]

Jacek Błaszczyk

Kazimierz Klugiewicz

Barbara Skoczowska